

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Dijane Vidović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića zapisničara, u upravnom sporu upravnom sporu tužiteljice Općine B., B., koju zastupa opunomoćenik M. S., odvjetnik u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 7. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

I.Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II- 008-07/19-01/547, URBROJ: 401-01/06-20-4 od 3. ožujka 2020. i rješenja Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju KLASA:UP//I-008-01/19-07/0001, URBROJ:343-0200/01-19-001 od 8. srpnja 2019.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje, odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (dalje u tekstu: Agencija) KLASA:UP//I-008-01/19-07/0001, URBROJ:343-0200/01-19-001 od 8. srpnja 2019. kao neosnovana. Rješenjem Agencije odbijen je zahtjev za pristup informacijama podnositelja Općine B. kojim je od Agencije tražila dostavu dokumentacije u vezi Natječaja za provedbu Podmjere 7.4. „Ulaganja u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnih temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu“- provedba tipa operacije 7.4.1. „Ulaganja u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnim temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu“ od 12. lipnja 2018., s njegovim izmjenama od 23. srpnja 2018. i drugom izmjenom od 11. prosinca 2018., objavljenim na mrežnim stanicama navedene Agencije, sve detaljno navedeno u izreci tog prvostupanjskog rješenja.

Tužiteljica u tužbi u bitnome navodi obrazloženja rješenja Agencije i tuženika, pozivajući se na stranice i odlomke rješenja tuženika, te ističe da je tražila informaciju - rang listu svih zaprimljenih zahtjeva za potporu prijavljenih u prvoj fazi Natječaja, što znači po okončanju prve faze postupka, što da tuženik pogrešno tumači jer navodi da postupak završava tek nakon druge faze. Ističe da ako je postupak prve faze u tijeku i nije izrađena rang lista tada je sklapanje ugovora s drugim prijaviteljima prije izrade rang liste protuzakonito. Smatra da ne postoji zapreka za dostavu traženih informacija jer se odnose na prvu fazu Natječaja koja je dovršena. Smatra kako ni u rješenju Agencije ni rješenju tuženika

Povjerenika nisu navedeni razlozi za osnovanu sumnju da bi objavljivanje traženih informacija onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje postupka, a radi se o javnim sredstvima koja se dodjeljuju tijelima javne vlasti. Zahtjeva i održavanje rasprave u ovom sporu, te predlaže poništiti rješenje tuženika i rješenje Agencije i potražuje trošak upravnog spora za sastav tužbe s PDV-om.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da ostaje kod osporavanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju tog rješenja. Ističe da su navodi tužbe dijelom nerazumljivi jer se prepisuju navodi obrazloženja osporavanog rješenja i prvostupanjskog rješenja. Smatra da je netočan navod tužiteljice o dvojakom postupanju prvostupanjskog tijela u vezi uvida u spis predmeta kao sudioniku u konkretnom natječajnom postupku ali ne i u predmet drugih podnositelja zahtjeva. Ističe da tvrdnje o nezakonitosti osporavanog rješenja tužiteljica fokusira na odluku u dijelu koja se odnosi na traženje rang liste nakon provedene I faze predmetnog Natječaja, iako je navedena lista samo jedna od više informacija koje su tražene zahtjevom. Smatra da se ne može raditi o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju jer da u trenutku podnošenja zahtjeva tužiteljice rang lista nije bila konačna ni javno objavljena jer je prvostupanjsko tijelo u odgovoru tužiteljici od 8. travnja 2019. navelo da će se rang lista objaviti tek nakon što se dovrši I faza administrativne obrade svih zahtjeva za potporu zaprimljenih po predmetnom Natječaju. Ističe da se iz spisa predmeta vidi da se zahtjev tužiteljice odnosi na traženje kompletne dokumentacije svih podnositelja zahtjeva za potporu, te dokumentaciju vezanu za provedbu Natječaja za tip operacije 7.4.1., pa bi zahtjev takvog sadržaja imao i elemente iz članka 25. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama. Smatra da je u obrazloženju osporavanog rješenja dao jasne i dostatne razloge za odluku imajući na umu da su zahtjevom tražene informacije za sve prijavitelje iz I faze natječajnog postupka a ne samo za one za koje je postupak dovršen. Stoga je u žalbenom postupku zaključeno da su neosnovane tvrdnje da se traže informacije iz I faze postupka Natječaja koji je dovršen, jer je iz odredbi Pravilnika o provedbi mjere 7 „Temeljne usluge i obnova sela u ruralnim područjima“ iz Programa ruralnog razvoja Republike Hrvatske za razdoblje 2014-2020 vidljivo da postupak nije dovršen u pogledu svih prijavitelja s obzirom da je protiv negativnih odluka moguće uložiti prigovor odnosno postupak nakon donošenja odluka iz I faze natječaja ne mora biti dovršen ni u pogledu odbijenih odnosno odbačenih zahtjeva. Navodi da je u žalbenom postupku stoga zaključeno da je prvostupanjsko tijelo u odnosu na informacije iz konkretnog Natječaja za dodjeljivanje potpore u odnosu na sve potencijalne korisnike ispravno odlučilo da informacije ne bi trebale biti javno dostupnije sukladno članku 15. stavku 3. točki 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno da bi svi sudionici navedenog Natječaja trebali biti u istom položaju jer da bi se omogućavanjem pristupa informacijama iz navedenog natječajnog postupka prije njegovog dovršetka moglo utjecati na postupak provedbe natječaja odnosno postupak administrativne kontrole preostalih zahtjeva za potporu i na postupak po prigovorima na odluke o odbacivanju odnosno odbijanju zahtjeva za potporu. U odnosu na traženje provođenja rasprave smatra istu nepotrebnom jer su činjenice vidljive iz spisa predmeta, stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi drugostupanjsko rješenje.

Tužiteljici je dostavljen odgovor tuženika na tužbu, na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („ Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.- ZUS), na koji se nije očitovala.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Rješenjem Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju od 8. srpnja 2019. odbijen je zahtjev za pristup informacijama Općine B. kojim je tražila

dokumentaciju u vezi Natječaja za provedbu Podmjere 7.4. „Ulaganja u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnih temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu“-provedba tipa operacije 7.4.1. „Ulaganja u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnim temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu“ (sve detaljno navedeno u izreci toga rješenja), pozivom na članak 15. stavak 3. točku 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., i 85/15.-ZoPPI) prema kojem tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnovane sumnje da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne. U obrazloženju tog rješenja je među ostalim navedeno da bi se ustupanjem informacija koje se traže ozbiljno utjecalo na učinkovito, neovisno i nepristrano provođenje cjelokupnog postupka administrativne kontrole svih zahtjeva za potporu pristiglih na Natječaj jer je sam postupak administrativne kontrole preostalih zahtjeva za potporu i dalje u tijeku, da je postupak dodjele potpore iz Programa ruralnog razvoja Republike Hrvatske za razdoblje 2014-2020 uređen postupak, pa bi ustupanje traženih informacija naštetilo provedbi cjelokupnog procesa dodjele potpore, ugrozilo akreditirani sustav dodjele potpore. Nakon provedenog testa razmjernosti procijenjeno je da je pristup traženim informacijama neopravdan s aspekta javnog interesa (članak 23. stavak 5. točka 2. u vezi članka 15. stavka 2. točke 4. ZoPPI).

Osporavanim rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv navedenog rješenja Agencije od 8. srpnja 2019. kao neosnovana, pozivom na odredbe Pravilnika o provedbi mjere 7., „Temeljne usluge i obnova sela u ruralnim područjima,“ iz Programa ruralnog razvoja Republike Hrvatske za razdoblje 2014-2020 („Narodne novine“ 48/18., i 91/18. , dalje: Pravilnik) koje se odnose na Podmjeru 7.4 tip operacije 7.4.1. „Ulaganje u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnih temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu“, članak 40. stavak 1., 2. i stavak 3. prema kojem stavku se postupak dodjele potpore provodi kroz dvije faze: a) I faza (predodabir) postupka dodjele potpore uključuje sljedeće: zaprimanje prvog dijela zahtjeva za potporu, rangiranje zaprimljenih zahtjeva za potporu, administrativnu kontrolu prvog djela zahtjeva za potporu-provjera uvjeta prihvatljivosti korisnika i projekta te dodjelu bodova prema kriterijima odabira, izdavanje Odluke o odbijanju zahtjeva za potporu ili Odluke o rezultatu administrativne kontrole zahtjeva za potporu i/ili Obavijesti o odbacivanju zahtjeva za potporu zbog nedostatnosti sredstava i ugovaranje.

Prema članku 54. tog Pravilnika, na odluke koje donosi Agencija korisnik ima pravo izjavljivanja prigovora Povjerenstvu za rješavanje po prigovorima.

Nadalje, sukladno članku 6. Pravilnika korisnici mogu biti isključeni iz sudjelovanja u postupku dodjela u razdoblju od administrativne kontrole do isteka pet godina od konačne isplate.

Tuženik obrazlaže među ostalim da je iz citiranih odredbi Pravilnika razvidno da postupak konkretnog Natječaja završava samo u pogledu pojedinih prijavitelja na Natječaj, ali nije dovršen u pogledu svih prijavitelja, pa je pravilno prvostupanjsko tijelo odbilo zahtjev tužiteljice za pristup traženih informacija.

Imajući na umu sve podatke spisa ovog predmeta, zahtjev tužiteljice, proveden test razmjernosti i javnog interesa, mjerodavne propise u vezi zahtjeva, navedene kako u rješenju Agencije tako i osporavanog rješenja tuženika, posebice odredbi navedenog Pravilnika koje citira tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja, Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje

neosnovanim, jer tužiteljica tužbenim navodima nije dovela u sumnju zakonitost rješenja tuženika ni Agencije.

Slijedom svega navedenoga, Sud je presudom riješio spor bez rasprave na temelju članka 36. stavka 4. ZUS-a. Tužiteljica u tužbi samo navodi da zahtjeva raspravu, a tuženik smatra raspravu u ovom predmetu nepotrebnom jer su činjenice nesporne i proizlaze iz spisa predmeta. Tužiteljici je, kako je već navedeno, omogućeno sudjelovanje u ovom sporu sukladno članku 6. ZUS-a, a u ovom predmetu sporna je primjena prava.

S obzirom da je tužbeni zahtjev odbijen nema ni zakonom propisanih uvjeta za priznavanje troškova sastava tužbe (članak 79. ZUS-a).

Stoga je, na temelju članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. i 6. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 7. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić, v.r.